

સિદ્ધહસ્ત ચિત્રકારો મહાન સાધકો ગણાય છે. યુગદ્ધા અને યુગપુરુષ તરીકે તેમણે રચેલી કૃતિઓ સમાજમાં પરિવર્તન લાવવાનું કામ કરે છે. ચિત્રકાર તત્કાળ સમાજમાં જ ઉછરે છે, તેથી તેમની કૃતિની તત્કાળ સમાજનાં સારાં-નરસાં પાસાંઓની અસર મહદેશે જોવા મળે છે. છતાં ઊંચી કક્ષાના ચિત્રકારો પોતે અંતર-મનનાં ઝડપકારને પામીને પોતાની કૃતિઓ તૈયાર કરે છે. તે ચિત્રકારને અને ચિત્રાંકનને અમરતા બક્ષે છે.

શ્રી રાજ રવિ વર્માનો જન્મ ઈ.સ. 1848માં કેરળ રાજ્યના કિલિમન્નુર ગામમાં એક રાજવી પરિવારમાં થયો હતો. રાજવી કુટુંબના સત્ય હોવાથી તેઓ રાજ રવિ વર્મા તરીકે જ્યાતિ પામ્યા છે.

તેમણે તો શરૂઆતમાં શ્રી રામસ્વામી નાયડુજી પાસે અને પછી થિયોડોર જેન્સન નામના અંગ્રેજ કલાકાર પાસેથી કલાનું શિક્ષણ લીધું. તેથી તેમણે તૈયાર કરેલાં ચિત્રોમાં પશ્ચિમની કલાની અસર જોવા મળે છે.

મનુષ્યની આકૃતિઓને આલેખવાની તેમની કલાસૂજની યુરોપિયન ચિત્રકારોએ પણ ધ્યાન પ્રશંસા કરી હતી.

તેમણે વેદો, પુરાણો, મહાભારત જેવાં ધર્મગ્રંથો આધારિત પ્રસંગોને અનુરૂપ ચિત્રો તૈયાર કર્યા. શાહુંતલ, રઘુવંશ જેવા સંસ્કૃત ગ્રંથોમાંથી પ્રસંગોને આધારિત તૈયાર કરેલાં તૈલચિત્રો ખૂબ જ જ્યાતિ પામ્યાં છે. તેમનાં ચિત્રો વાસ્તવદર્શી છે. એમણે દોરેલાં દેવ-દેવીઓનાં ચિત્રો લોકોનાં દેવ-મંદિરો અને ઘરોમાં પૂજાના સ્થાને ગોઠવાયાં હતાં. તેમણે દોરેલાં લક્ષ્મી, સરસ્વતી, દ્રૌપદી જેવાં ચિત્રો જે-તે દેવ-દેવીઓની ઓળખસમાં પ્રતીકો આજે પણ લોક-સ્વીકૃત બન્યાં છે.

ભારતના નકશા સાથે આલેખાયેલું ‘ભારત માતા’નું ચિત્ર તેમની યાદગાર કૃતિ છે. વ્યક્તિ વિશેષ ચિત્રો આલેખવામાં તેમની સિદ્ધિ અનન્ય હતી. તેમનાં ચિત્રોમાં પાશ્ચાત્ય શૈલીનો પ્રભાવ હોવાથી ભાવોનું નિરૂપણ કરતાં ટેક્નિકનું પ્રાધાન્ય વધારે જોવા મળે છે.

વડોદરાના મહારાજા સયાજીરાવ ગાયકવાડે તેમને નિમંત્રણ આપીને રાજ-કુટુંબની વ્યક્તિઓનાં ચિત્રો તૈયાર કરાવ્યાં હતાં. સાથે-સાથે કેટલાંક પૌરાણિક પ્રસંગોનાં ચિત્રો પણ બનાવડાયાં હતાં.

તેમનાં જાણીતાં ચિત્રોમાં વિરાટનો દરબાર, સરસ્વતીદેવી, અહલ્યા, પોદ્રેટ ઔફ લેરી, જટાયુવધ, હંસા દમયંતી, લેરી હોલ્ડિંગ અ ફુટ, શાહુંતલા, પુરુરવા અને ઉર્વશી જેવાં પાત્રોનાં ચિત્રો તથા ભરત અને નળ-દમયંતી જેવાં પૌરાણિક વાર્તા આધારિત ચિત્રોએ તેમને પ્રસિદ્ધ અપાવી છે.

તેમનાં ચિત્રોનો મોટો સંગ્રહ ત્રિવેન્દ્રમના સંગ્રહાલયમાં અને વડોદરાની ફટેસિંહરાવ આર્ટ ગેલેરીમાં સંગ્રહીત થયેલાં છે. એમનું અવસાન ઈ.સ. 1906માં થયું હતું.

चित्रकार : श्री राजा रवि वर्मा ‘सरस्वती देवी’

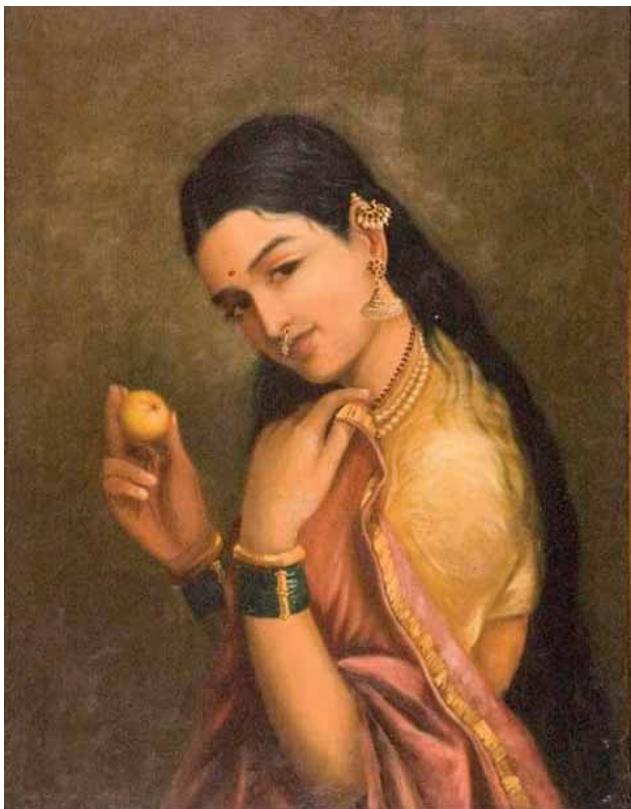
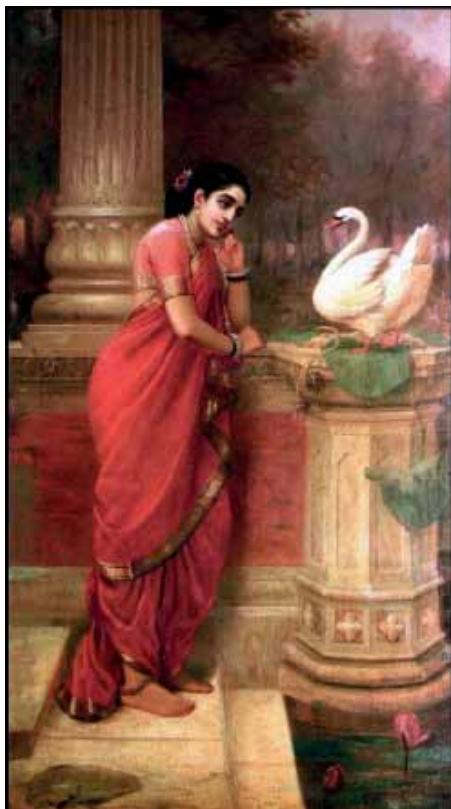
चित्रकार : श्री राजा रवि वर्मा ‘अहल्या’

चित्रकार : श्री राजा रवि वर्मा ‘जटायु वध’

चित्रकार : श्री राजा रवि वर्मा ‘राम-वरुणादेव’

ચિત્રકાર : શ્રી રાજા રવિ વર્મા ‘હંસા દમયંતી’ ચિત્રકાર : શ્રી રાજા રવિ વર્મા ‘લોડી હોલ્ડિંગ અ કુટ’

ચિત્રકાર : શ્રી રાજા રવિ વર્મા

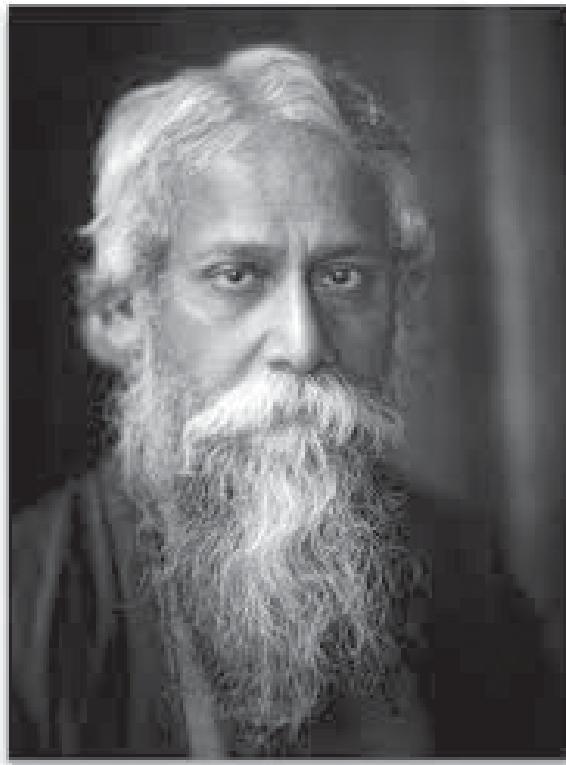
ચિત્રકાર : શ્રી રાજા રવિ વર્મા ‘પોટ્રેટ ઓફ લોડી’

કોલકাতામાં સ્થાપેલી સંસ્થા ‘શાંતિનિકેતન’ને સાહિત્ય, સંગીત, નૃત્ય અને ચિત્રકલા જેવી વિવિધ કળાઓનું સંસ્કારતીર્થ બનાવનારા મહાન સાહિત્યકાર અને ચિત્રકાર શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાગોરનો જન્મ ઈ.સ. 1861માં થયો હતો.

ઈ.સ. 1923માં ગીતાજંલી નામના મહાકાવ્ય માટે નોબેલ પારિતોષિક મેળવીને આપણા દેશને ગૌરવ અપાવનારા મહાન સર્જક કવિવર રવીન્દ્રનાથ ટાગોર એક પ્રતિભાવંત ચિત્રકાર પણ હતા.

ઈ.સ. 1928માં 67 વર્ષની વયે તેમણે ચિત્રનું સર્જન કરવાનું શરૂ કર્યું અને ભારતીય તેમજ પાશ્ચાત્યકલામાં પરંપરાઓમાંથી મુક્ત રહીને ભારતીય ચિત્રકલાને એક નવો માર્ગ બતાવ્યો. તેથી તેઓ ભારતીય આધુનિક ચિત્રકલાના ભીષ્મ પિતામહ ગણાય છે. તેમણે ઈ.સ. 1928થી ઈ.સ. 1940 સુધી લગભગ 12 વર્ષના ગાળા દરમિયાન 2000 કરતાં પણ વધારે ચિત્રોનું સર્જન કર્યું છે.

તેમણે લખ્યું છે કે, મારા જીવનનું પ્રભાત મધુર ગીતોથી શરૂ થયું હતું. હવે ભલે મારા જીવનની સંધ્યા રંગોથી સબર રહે.

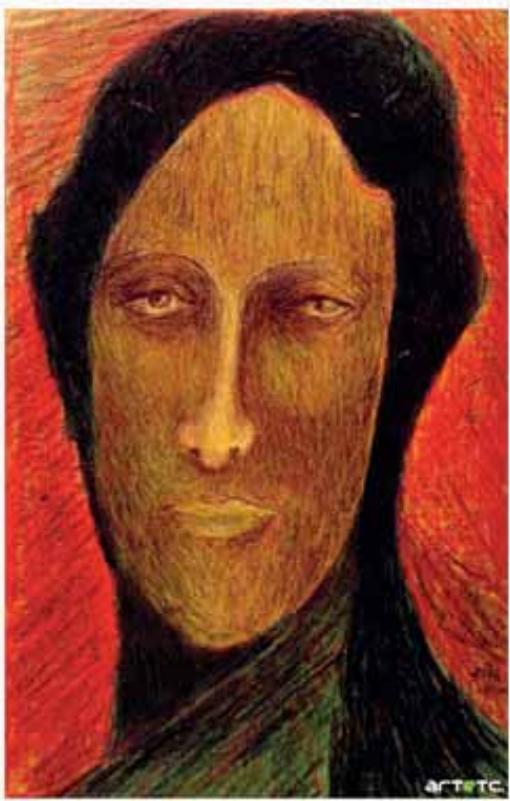
ચિત્રકાર : શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાગોર

કવિવર રવીન્દ્રનાથ ટાગોરે ચિત્રકલાની પદ્ધતિસરની તાલીમ લીધી ન હતી. પરંતુ તેમનું હદ્ય સંવેદનશીલ હતું. તીવ્ર સંવેદના અને અંતાપ્રેરણા એમની સર્જનાત્મક અભિવ્યક્તિનું પ્રેરક બળ રહ્યું હતું.

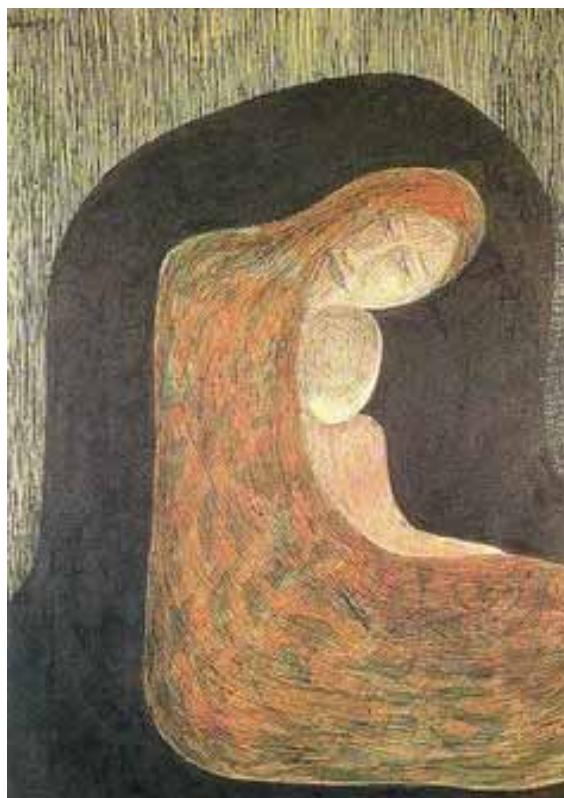
તેમનાં ચિત્રોમાં રેખાઓની ગતિ, રંગોમાં તાજગી અને નિરૂપણમાં ભાવ જણાઈ આવે છે. તેમનાં ચિત્રોની વિષય-વસ્તુ આત્મ-ખોજની મૂર્ત અભિવ્યક્તિ છે.

ઈ.સ. 1930માં તેમનાં ચિત્રોનું પ્રદર્શન પેરિસમાં થયું હતું. ત્યાં તેમને ખૂબ જ પ્રોત્સાહન મળ્યું. એ પછી તો કોલકાતા અને મુંબઈમાં એમનાં ચિત્રો પ્રદર્શિત થયાં. તેમનાં પ્રાય્યાત ચિત્રોમાં પોટ્રોઇટ ઓફ વુમન, માતૃપ્રેમ, સ્ત્રીનું હેડ, લેડી વિથ ફ્લાવર વગેરે છે.

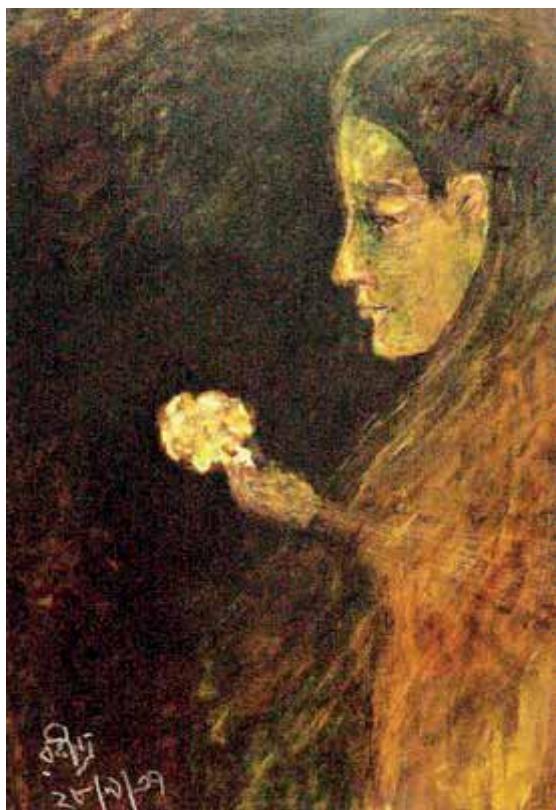
તેમનાં ચિત્રો શાંતિનિકેતનમાં ‘રવીન્દ્રનાથ ટાગોર ભવન’ કોલકાતા અને દિલ્હીની ‘નેશનલ ગેલેરી ઓફ મોર્ન આર્ટ’માં સંગ્રહીત છે. એમનું અવસાન ઈ.સ. 1941માં થયું હતું.

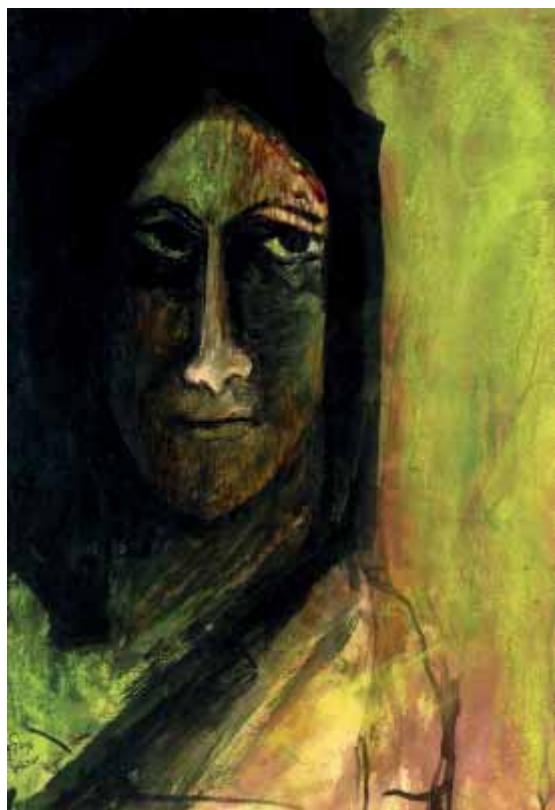
चित्रकार : श्री रवीन्द्रनाथ टागोर   'स्त्रीनुं हेड'

चित्रकार : श्री रवीन्द्रनाथ टागोर   'मातृप्रेम'

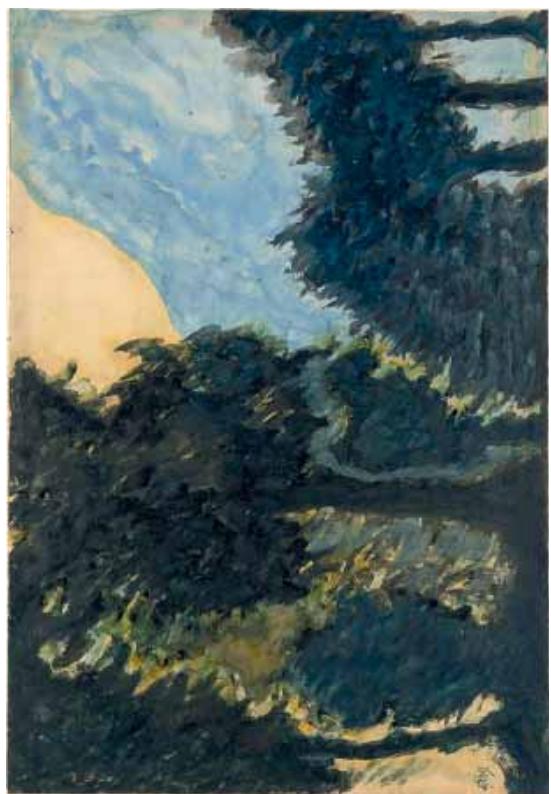
चित्रकार : श्री रवीन्द्रनाथ टागोर   'लेडी विथ ईश्वावर'

चित्रकार : श्री रवीन्द्रनाथ टागोर   'अनटाईटल'

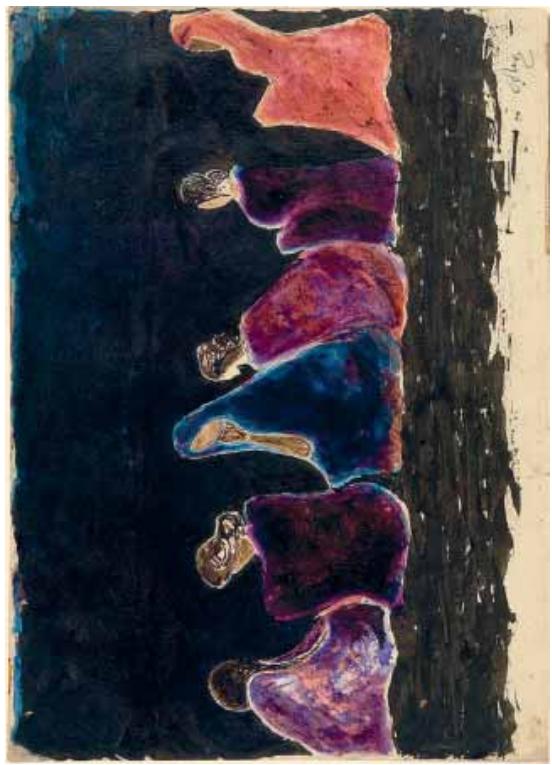
‘નેર્સાં’,
ચિત્રકાર : શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાળોડું

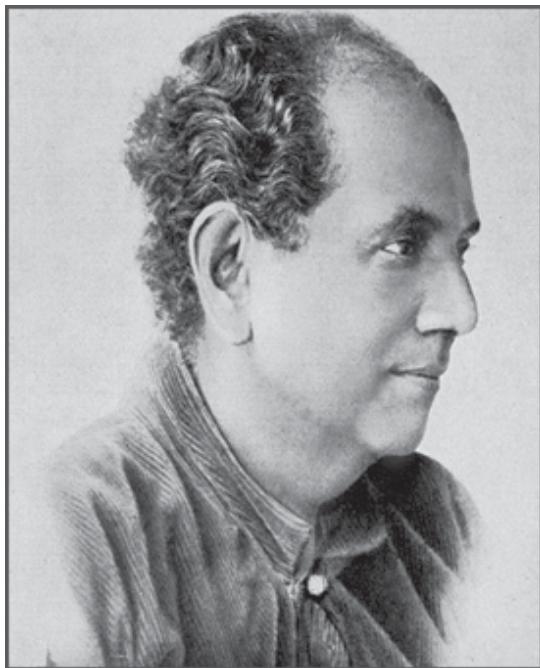
‘લેન્સફુક્સ’,
ચિત્રકાર : શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાળોડું

‘પ્રાણી’,
ચિત્રકાર : શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાળોડું

‘દુઃખી’,
ચિત્રકાર : શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાળોડું

કરી ભારતીય ચિત્રકલાને નવી દિશાનું સૂચન કર્યું છે.

એમના પ્રિય શિષ્ય શ્રી નંદલાલ બોજે શાંતિનિકેતનને ભારતીય ચિત્રકલાનું અગ્રગણ્ય કેન્દ્ર બનાવ્યું. એ સમયે જે ચિત્રશૈલી અમલમાં આવી તે બંગાળ સ્કૂલ ઓફ આર્ટ શૈલી તરીકે પ્રસ્થાપિત થઈ અને જગતભરમાં પ્રખ્યાત થઈ.

તેમનાં પ્રખ્યાત ચિત્રોમાં મુસાફરીનો અંત, અવની, ભારતમાતા, રાધિકા, ઉપાર્યર ઓફ સિદ્ધાર્થ, કમળપત્રમાં અશુભિન્હુ વગેરે છે. એમનું અવસાન ઈ.સ. 1951માં થયું હતું.

શ્રી અવનીન્દ્રનાથ ટાગોરનો જન્મ ઈ.સ. 1871માં બંગાળમાં થયો હતો. તેમણે ભારતીય ચિત્રશૈલી, અજંતાની ચિત્ર-વિધાન પદ્ધતિ, તાંજોરની કલા તથા ચાઈનિઝ, જાપાનિઝ અને મોગલકલાનો જીણવટભર્યો અભ્યાસ કર્યો હતો. તેમણે કેટલાંક પાશ્વાત્ય ચિત્રકારોનું માર્ગદર્શન મેળવીને ચિત્રોનું સર્જન કરવામાં તેમણે આગવી ચિત્ર-વિધાન પદ્ધતિઓનું નિર્માણ કર્યું.

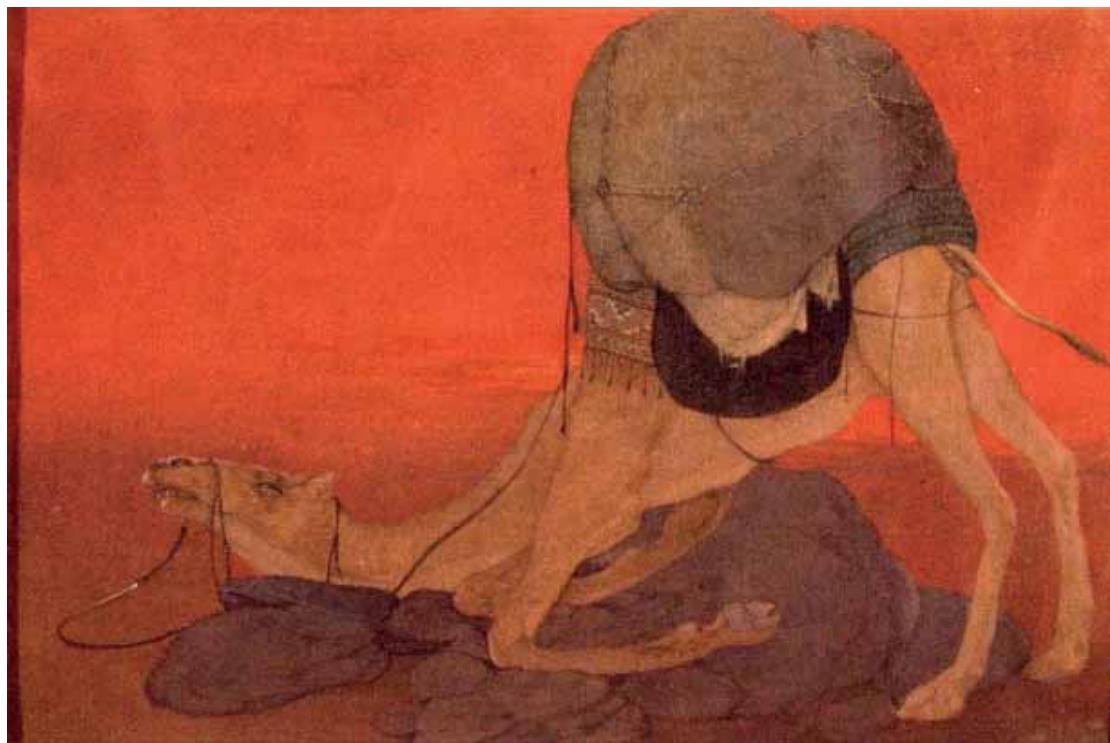
અવનીન્દ્રનાથ ટાગોરને અર્વાચીન ભારતીય કલાના પિતા (Father of Modern Indian Painting) ગણવામાં આવે છે. જાપાનિઝ વોશ મેથડથી દોરેલાં ચિત્રોમાં વિષયની ગહનતા અને પાગ-નિરૂપણમાં ભાવવાહિતા ધબકતી જોવા મળે છે.

તેઓ બંગાળ સ્કૂલ ઓફ આર્ટના સ્થાપક હતા. ભારતના ઘણા ચિત્રકારોએ તેમની પાસેથી કલાનું શિક્ષણ લીધું હતું. તેમના કલાકાર-શિષ્યો દ્વારા સર્જિત ભારતીય ચિત્રકલાને માનભર્યું સ્થાન પ્રાપ્ત થયું છે. મોગલ-કલા તથા રાજપૂત-કલાનાં સારાં તત્ત્વોનો સમન્વય કરીને પોતાની આગવી રીતે ચિત્રોનું સર્જન

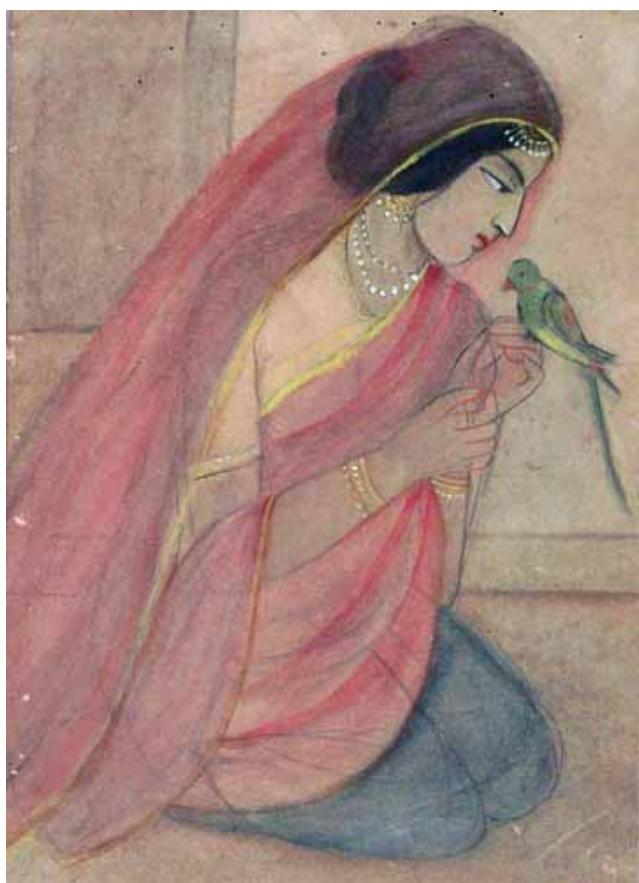
ચિત્રકાર : શ્રી અવનીન્દ્રનાથ ટાગોર

‘કાશ્મીર કૂચ’

चित्रकार : श्री अवनीन्द्रनाथ टागोर

‘मुसाफिरीनो अंत’

‘अवनी’

चित्रकार : श्री अवनीन्द्रनाथ टागोर

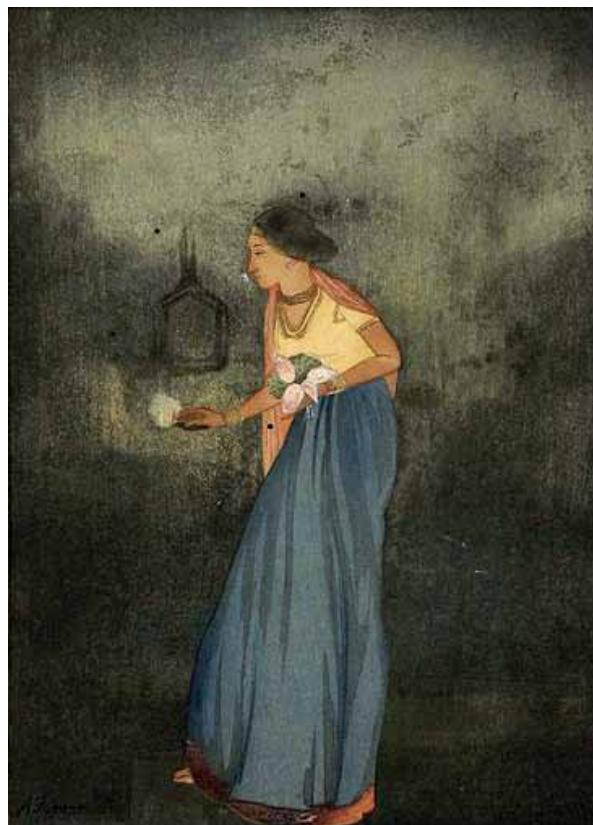

‘भारतमाता’

यित्रकार : श्री अवनीन्द्रनाथ टागोर

‘काश्मीर’

यित्रकार : श्री अवनीन्द्रनाथ टागोर

यित्रकार : श्री अवनीन्द्रनाथ टागोर

‘शिव’

શ્રી નંદલાલ બોજનો જન્મ ઈ.સ. 1883માં બિહાર રાજ્યના મોંધીર જિલ્લાના ખડગપુર ગામમાં થયો હતો.

કોલકાતાની કલાશાળામાં કલાગુરુ શ્રી અવનીન્દ્રનાથ ટાગોર પાસેથી તેમણે કલાનું શિક્ષણ મેળવ્યું હતું.

ગુરુદેવ શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાગોરના પરિચયમાં આવીને શાંતિનિકેતનમાં કલાના અધ્યાપક તરીકે રહીને અનેક નવોદિત કલાકારોને તાલીમ આપી તથા પોતે પણ કલાની સાધના ચાલુ રાખી.

કવિવર શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાગોરની ગીત-પુસ્તિકા (The collected Poems of Rabindranath Tagore)ને ચિત્રાંકિત કરવાનો સુયશ તેમને સાંપર્ક છે.

સરકારી કલાશાળાના આચાર્ય હેવલની પ્રેરણાથી તેમણે ઇન્ડિયન સોસાયટી ઓરિએન્ટલ આર્ટ નામની સંસ્થામાં અધ્યાપક તરીકે સેવાઓ આપી.

તેઓ રાખ્ટ્રીય લલિતકલા એકેડેમીના સૌપ્રથમ સન્માનીય સભ્ય હતા. રાખ્ટ્રીય કક્ષાએ મહામહિમ રાખ્ટ્રપતિના વરદહસ્તે પદ્મવિભૂષણ તરીકે સન્માનિત થયા.

બંગાળની રોયલ એશિયાટિક સોસાયટીએ તેમને રવીન્દ્રનાથ જન્મ-શતાબ્દી પદક આપીને બહુમાન કર્યું. મહાત્મા ગાંધી પણ કલાવિષયક નિર્ણયોમાં તેમનો નિર્ણય પ્રમાણભૂત ગણતા અને તેમના પ્રત્યે આત્મીય ભાવ રાખતા.

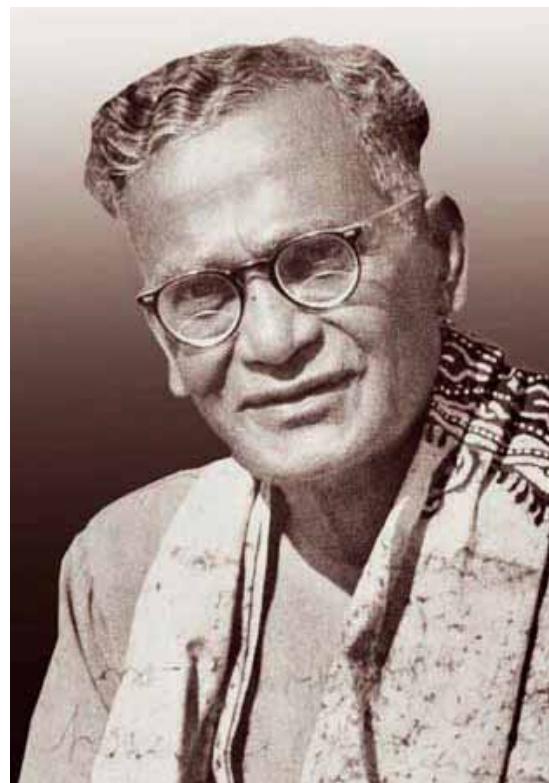
ગુરુદેવ રવીન્દ્રનાથ ટાગોર સાથે તેમને ચીન, જાપાન જવાનો સુયોગ પ્રાપ્ત થયો હતો. અજંતા શૈલીનાં ચિત્રોની નકલ કરવામાં અશીત્કુમાર હલદર સાથે તેમણે કામ કર્યું. તેઓ એક સિદ્ધહસ્ત રેખાંકનકાર હતા. તેમની રેખામાં તરલતા, જોશ, તાકાત અને ભાવ-અભિવ્યક્તિ જોવા મળે છે.

અજંતાની કલાનાં ભીતચિત્રોની જેમ રંગો એકબીજામાં ધૂમસની જેમ ભળી જાય છે. તેમણે તેમનાં ચિત્રોમાં ભારતીય રંગોની પદ્ધતિ અભિત્યાર કરી હતી. અજંતાની સ્વીઓની અંગભંગિમા અને અલંકરણોની જેમ શ્રી નંદબાબુએ તેમની ચિત્રોની શૈલીમાં પણ તેવી આભા ઉપસાવી છે. તેમની શૈલી પૂર્ણતઃ વર્ણનાત્મક રહી છે.

શ્રી જગદીશચંદ્ર બોજે સ્થાપેલી સંસ્થા ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ સાયન્સની દીવાલો ઉપર તેમજ વડોદરાના કીર્તમંદિરની દીવાલો ઉપર દોરેલાં તેમનાં ચિત્રો તેમની કલાસૂઝનો પરિચય કરાવે છે.

તેમના પ્રખ્યાત ચિત્રોમાં કલાસાગર, અભિસારિકા, શિવનું વિષપાન, પાર્થસારથી, યમ-સતી, શિવ-પાર્વતી, કાલિમાતા, ગરુડ, દુર્ગા, શિવ-અન્નપૂર્ણા દશરથનું અવસાન, અહલ્યાનો ઉદ્ધાર વગેરે જ્યાતનામ ચિત્રો તેમની કલાના ઉત્તમ નમૂનાઓ છે.

એમનું અવસાન ઈ.સ. 1966માં થયું હતું.

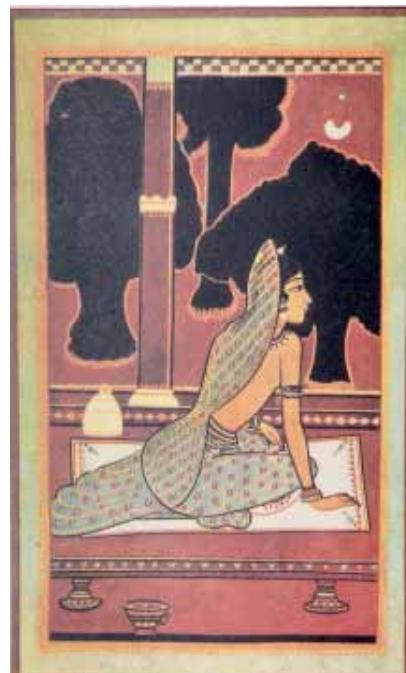

‘शिव-अन्नपूर्णा’

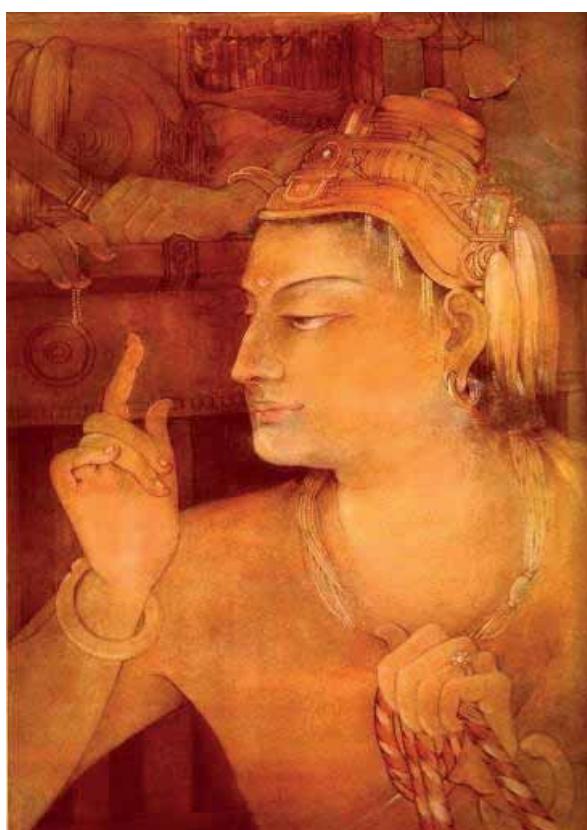

‘कलासागर’

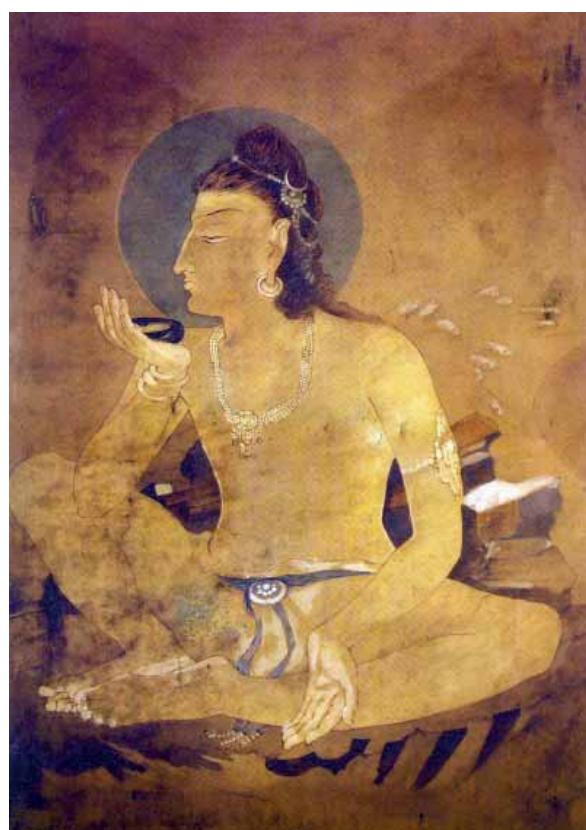

‘अभिसारिका’

चित्रकार : श्री नंदलाल बोज

‘पार्थसारथी’

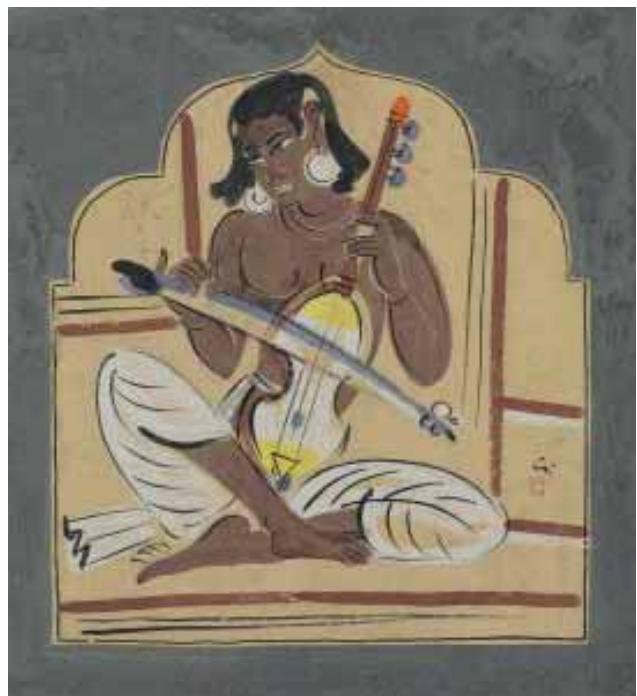

‘शिवनुं विष्पान’

चित्रकार : श्री नंदलाल बोज

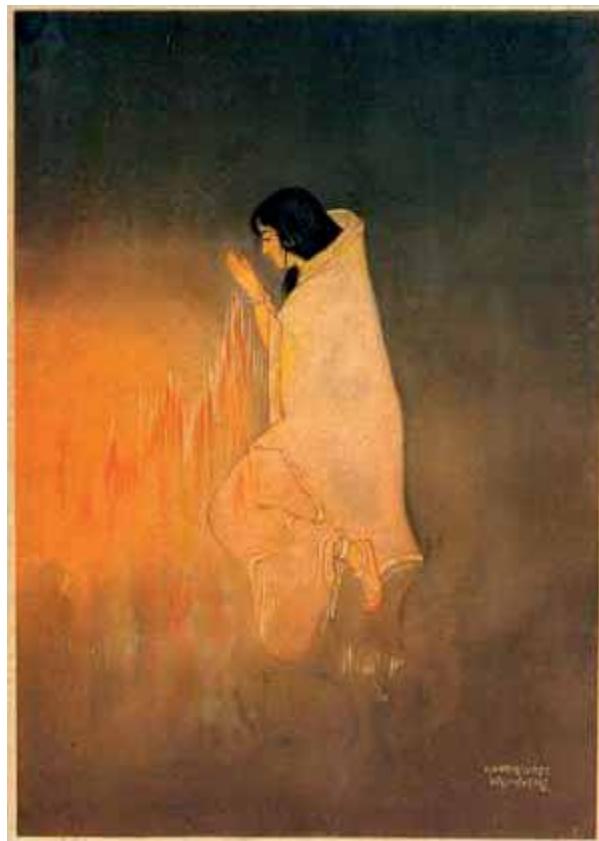

चित्रकार : श्री नंदलाल बोज

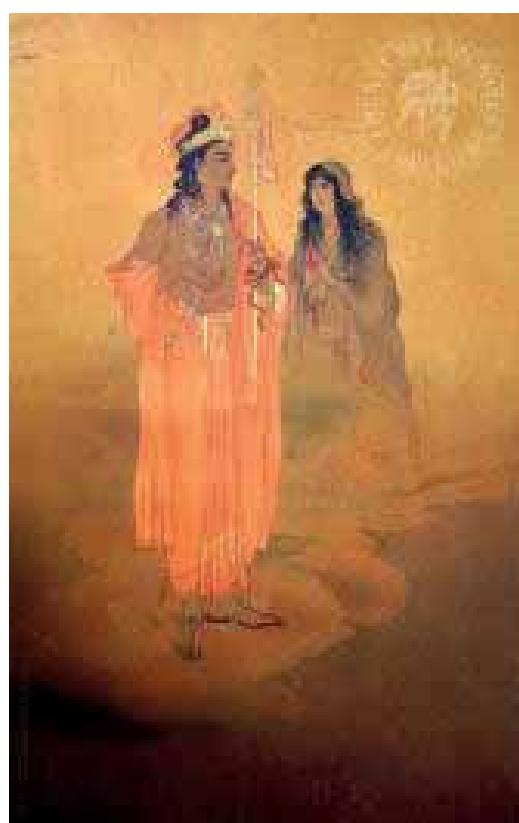
‘छोलवादक’

‘संगीत’

चित्रकार : श्री नंदलाल बोज

‘सती’

चित्रकार : श्री नंदलाल बोज

‘यम-सती’

શ્રી જેમિની રોયનો જન્મ પદ્ધિમ બંગાળના ભાંકરા જિલ્લાના બેલિયાતોડા નામના ગામમાં મધ્યમવર્ગિય જમીનદાર પરિવારમાં ઈ.સ. 1887માં થયો હતો. બાલ્યકાળમાં ચિત્ર પ્રત્યેની રુચિ જોઈને તેમના પિતાએ બંગાળની એક કલા-શાળામાં દાખલ કર્યા. તેમણે જન્મભૂમિમાં જોયેલા રોજિંદા જીવનના વિષયો ઉપર ચિત્રો કર્યા.

તેમણે ખૂબ જ ઓછી રેખાઓમાં સુથાર, લુહાર, વણકર વગેરે કારીગરવર્ગનાં પાત્રો ચિતર્યા હતાં. પોતાની કલાની ખોજ તેમણે લોકકલા દ્વારા પૂર્ણ કરી. શ્રી જેમિની રોય મંદિરોમાં ભીતચિત્રો કર્યા. રંગોળીઓ કરી, માટીનાં રમકડાં પર ચિત્રાણ કર્યું. રેખાઓના આરોહ-અવરોહ અને લયયુક્ત રેખાંકનોને ઘણી સંસ્થાઓએ બિરદાવી છે. લલિતકલા અકાદમી ડિલ્હીના તેઓ સભ્ય હતા.

શરૂઆતમાં પદ્ધિમી કલાપદ્રતિથી કામ શરૂ કર્યું. બંગાળની લોકકળાઓમાંથી પ્રેરણા લઈને બનાવેલાં ચિત્રો એ નવી શૈલીનું નિર્માણ કર્યું. ઈ.સ. 1921માં તેમણે રૂપ-કલાનો વિકાસ કર્યો. તે અવિક શક્તિશાળી અને અભિવ્યંજન પૂર્ણ રહ્યો. વેરા ધૂટેલા રંગોનો ઉપયોગ કરીને પોતાની ભાવસૃષ્ટિને કાગળ ઉપર ઉતારી છે. રંગો માટે નૈસર્જિક વસ્તુઓનો ઉપયોગ કર્યો. સિંદુરિયો રંગ સિંદુરમાંથી લેતા. રંગીન મારી અને રંગીન પથ્થરના ભૂકાને આંબલીના કચૂકાઓની લાદીમાં ધૂટીને બનાવેલા. રંગો તેમજ ભૂખરો રંગ નદીના કાંપમાંથી બનાવી લેતા. તે ઉપરાંત સફેદ રંગ ખડીમાંથી બનાવતા. આ રીતે નૈસર્જિક રંગોથી નવી કલાસૃષ્ટિનું નિર્માણ કરનાર તેઓ નવોદિત કલાકાર તરીકે ઘ્યાતિ પામ્યા.

જે લોકકલાને તેમણે કૂતુહલપૂર્વક માણી હતી. તેનો અંતર-પ્રવાહ તેમનામાં સતત વધ્યા કરતો હતો. તેને તેમણે રંગ-રેખાઓને કાગળ ઉપર ઉપસાવ્યો છે. એમનાં ચિત્રોની વિશિષ્ટતાઓમાં રેખા જાડી જોરદાર અને વેગીલી જોવા મળે છે. મર્યાદિત રંગોમાં પણ તેમણે સરળ અને ભાવવાહી પાત્ર-સૃષ્ટિ ઊભી કરી છે.

એમની કલા-કૃતિઓ દેશ-વિદેશનાં કલા-સંગ્રહાલયોમાં સ્થાન પામ્યા છે. તેમનાં પ્રભ્યાત ચિત્રોમાં ગ્રાણ-બહેનોનું ચિત્ર, નૃત્યકરતા શ્રી ચૈતન્ય મહાપ્રભુ, કિઝા, માતા અને બાળક તથા ગોપી વગેરે છે.

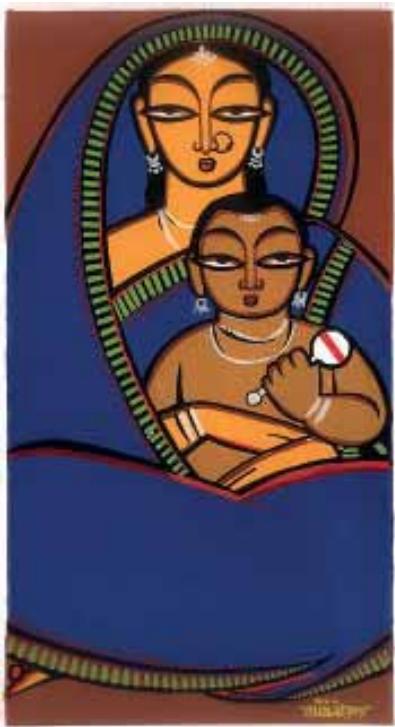
એમનું અવસાન ઈ.સ. 1972માં થયું હતું.

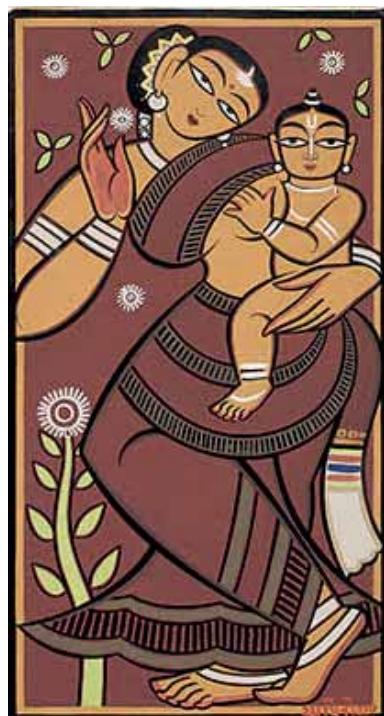
ચિત્રકાર : શ્રી જેમિની રોય
'નૃત્ય કરતા શ્રી ચૈતન્ય અને વૈષ્ણવો'

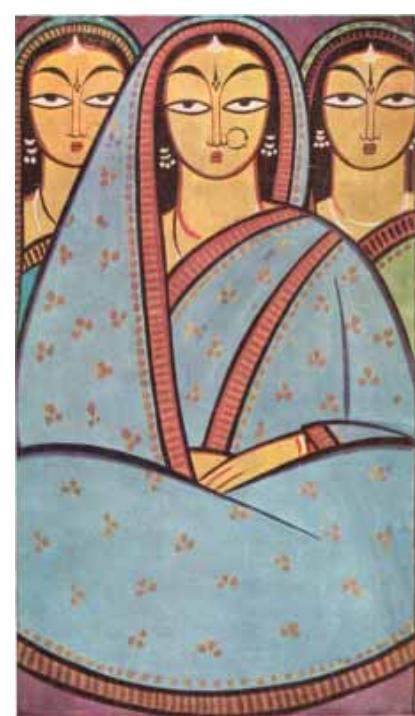
ચિત્રકાર : શ્રી જેમિની રોય
'કિઝા'

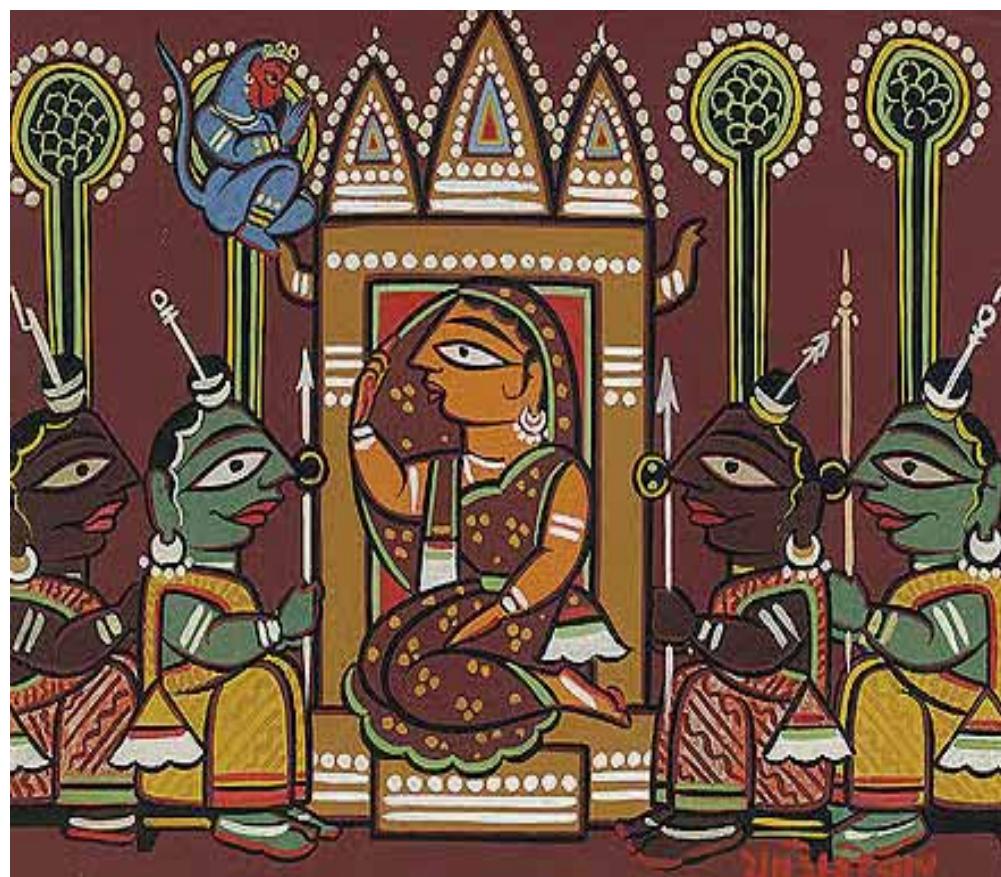
‘माता अने बाणक’

‘माता अने बाणक’
चित्रकार : श्री जेमिनी रोय

‘श्री वुमन’

चित्रकार : श्री जेमिनी रोय

‘अशोक वाटिका’

यित्रकार : श्री जेमिनी रोय

‘कृष्णा अने बलराम’

यित्रकार : श्री जेमिनी रोय

શ્રી જગન્નાથ મુરલીધર અહિવાસીનો જન્મ ગોકુળની પ્રજભૂમિની નજીકમાં આવેલ બળદેવ ગામમાં થયો હતો. તેમના પિતા કીર્તનકાર હતા.

ચિત્રકલાના વધારે અભ્યાસ માટે મુંબઈની સર જે. જે. સ્કૂલ ઓફ આર્ટ્સાનું ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે દાખલ થયા. અહીં તેમણે પેઇન્ટિંગનો ડિપ્લોમા મેળવ્યો. ફર્ટ કલાસ ફસ્ટ આવ્યા તેથી સરકારી સ્કોલરશિપ મળી. તેમણે ખૂરલ ડેકોરેશનનો અભ્યાસ કર્યો. ઈ.સ. 1931માં **શ્રી ગ્લેડસ્ટન સોલોમનની** પ્રેરણાથી તેમણે ભારતીય કલાના વિશિષ્ટ વર્ગાનું સંચાલન કર્યું અને ‘ગ્લેડસ્ટન સોલોમન’ એવોઈ મેળવ્યો.

લલિતકલા અકાદમીએ તેમની પાસે અજંતા, બાધ, સિતલવાસન અને બદામીનાં ગુફાચિત્રોની પ્રતીકૃતિઓ તૈયાર કરાવી છે. ભારત સરકારે તે માટે સુવર્ણચંદ્રક આપી બહુમાન કર્યું હતું.

તેમણે રાધ્રયતિ ભવન, ઉત્તરપ્રદેશની વિધાનસભા, દિલ્હીના ગવર્નમેન્ટ હાઉસમાં પોતાની રીતે ચિત્રો બનાવીને ખૂબ યશ, નામના મેળવેલ છે.

એક ઉમદા અધ્યાપક અને કુશળ ચિત્રકાર તરીકે ગુજરાત રાજ્ય લલિતકલા અકાદમીએ તેમનું બહુમાન કર્યું હતું. ઈ.સ. 1957થી 1966 દરમિયાન બનારસ હિન્દુ યુનિવર્સિટીમાં કલાવિભાગના અધિકારી હતા. તેઓ ચિત્રકારની સાથે સંગીતકાર, સાહિત્યકાર અને કવિ પણ હતા. તેમની પ્રજ ભાષાનાં કીર્તનોની ભક્તિ તેમનાં ચિત્રોમાં દર્શિતાર થાય છે. તેમની કલાશૈલીમાં અજંતાની અસર જોવા મળે છે તથા બંગાળના કલાકારોની રંગ-પ્રસાર શૈલી અને મુંબઈની શૈલી મુજબ તેમનાં ચિત્રોમાં ઓજસ પથરાયેલું છે. જીવનના સામાન્ય પ્રસંગોમાં રહેલી મધુરતાનો આસ્વાદ તેમનાં સર્જનોમાં માણવા મળે છે. જીવન-વ્યવહારમાં જ તેમની કલા ઓતપ્રોત થયેલી છે.

નાજુક અને સૂક્ષ્મ રેખા, આકર્ષક રંગ, સુમેળ અને લયયુક્ત મનુષ્યાકૃતિ એ જગન્નાથ અહિવાસીની આગવી ઓળખ અને કલા છે. તેમની પ્રસિદ્ધ ચિત્ર-કૃતિઓમાં મૈયા મૈન નહીં માખન ખાયો, સંદેશ, ચિત્રલેખા, મીરાંનો મેવાડત્યાગ, પિતા-પુત્ર, મહાભારત લેખન જેવાં સર્જનો મુખ્ય ગણાય છે.

એમનું અવસાન ઈ.સ. 1973માં થયું હતું.

चित्रकार : श्री जगन्नाथ अहिवासी

‘मैया मैं नहीं माखन खायो’

चित्रकार : श्री जगन्नाथ अहिवासी
‘संदेश’

ચિત્રકાર : શ્રી જગન્નાથ અહિવાસી

‘નામકરણ’

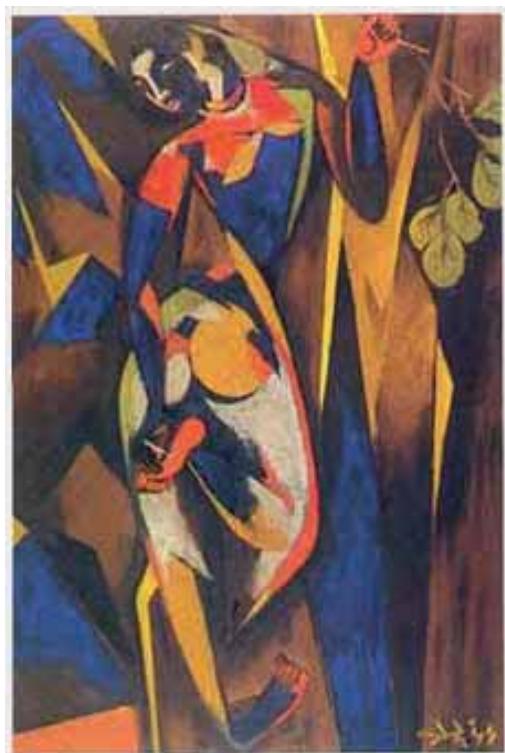

ચિત્રકાર : શ્રી જગન્નાથ અહિવાસી
‘ચિત્રલેખા’

શ્રી નારાયણ શ્રીધર બેન્ડ્રે(એન. એસ. બેન્ડ્રે)નો જન્મ ઈન્ડોરમાં થયો હતો. શાળાના અભ્યાસકાળથી જ એમને ચિત્ર પ્રત્યે રૂચિ હતી. તેથી તેઓ ઈન્ડોરની કલાશાળામાં દાખલ થયા. અહીં તેમને શ્રી દેવલાલીકર જેવા મહાન ચિત્રકારનું માર્ગદર્શન મળ્યું હતું. ઈ.સ. 1933માં મુંબઈની સર જે. જે. સ્કૂલ ઓફ આર્ટ્સમાંથી આટ્ર્સનો ડિપ્લોમા મેળવ્યો.

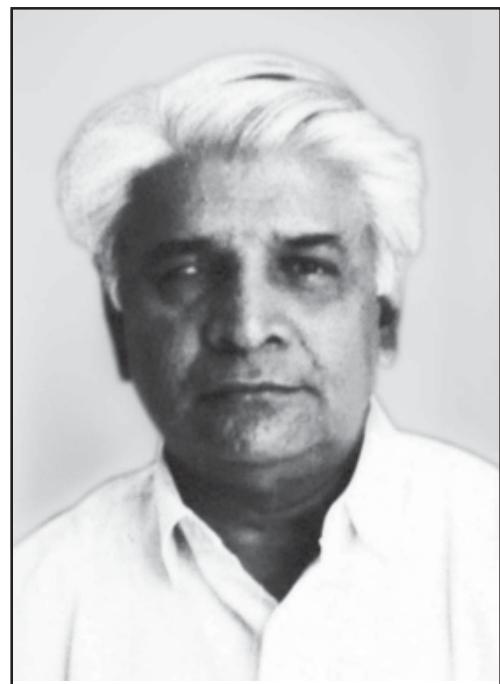
કારકિર્દિની શરૂઆત તેમણે જમ્મુ અને કશ્મીર રાજ્યના પ્રકાશન ખાતામાં જોડાઈને કરી. અહીંના પ્રાકૃતિક સૌંદર્યથી પ્રભાવિત થયા. ઈ.સ. 1943માં કલાનો અભ્યાસ કરવા કોલકતાની ‘શાંતિનિકેતન’માં જોડાયા. અહીં શ્રી નંદલાલ બોઝના માર્ગદર્શન નીચે સુંદર ચિત્રકૃતિઓ તૈયાર કરી. કશ્મીરમાં રહીને ત્રણ વર્ષમાં ગ્રામ હજાર જેટલાં સ્કેચ તૈયાર કર્યા. સૌરાષ્ટ્રનો પ્રવાસ કરીને ગ્રામ્યપાત્રોનાં ચિત્રો તૈયાર કર્યાં. ભારતના પ્રગતિશીલ અને પ્રયોગશીલ કલાકારોમાં તેમનું સ્થાન અચિમ છે.

પ્રાકૃતિક દશ્યો અને ગ્રામ્યજીવનની સુવાસ તેમના પાત્ર- નિર્માણમાં જોઈ શકાય છે. રેખા, રંગ અને રૂપ-નિર્માણના અનેકવિધ પ્રયોગો તેમણે કર્યા છે. અમૃત રૂપોમાં તેમણે અનેક પ્રયોગો કર્યા છે. રાજસ્થાની અને કાંગડા જેવી ચિત્રશૈલીઓની રંગરચનાઓ પોતાની આગવી રીતે નિયોજ છે. તેમણે ફેસ્કો, ટેમ્પેરા અને ઇચ્ચિંગમાં પડ્યા સિદ્ધિ હાંસલ કરી છે.

ચિત્રકાર : શ્રી એન. એસ. બેન્ડ્રે

'કાંગડો'

ઈ.સ. 1991માં તેમને બોમ્બે આર્ટ સોસાયટીનો સુવર્ણચંદ્રક અને ઈ.સ. 1941માં આર્ટ સોસાયટી ઓફ ઈન્ડિયાનો સુવર્ણચંદ્રક એનાયત થયો હતો. આ સિદ્ધહસ્ત કલાકારે વડોદરાની ફાઈન આટ્ર્સ ફેફલ્ટીમાં દિન તરીકે સેવાઓ આપીને ગુજરાતના અનેક કલાકારોને માર્ગદર્શન આપ્યું. ભારત સરકારે પદ્મશ્રીનો ઈલકાબ આપીને તેમનું બહુમાન કર્યું હતું. ભારતના નામાંકિત કલાકાર તરીકે તેઓ હંમેશાં યાદ રહેશે.

તેમનાં જાળીતાં ચિત્રોમાં માતા અને બાળક, સ્ત્રીઓ, શ્રી વુમન, કાંટો, કમળ વેચનાર, ગામડાના દેવ, કચ્છનું ભરત-કામ, સૂરજમુખીનાં કૂલો વગેરે છે. એમનું અવસાન ઈ.સ. 1992માં થયું હતું.

ચિત્રકાર : શ્રી એન. એસ. બેન્ડ્રે
‘વુમન એંડ ગણેશા’

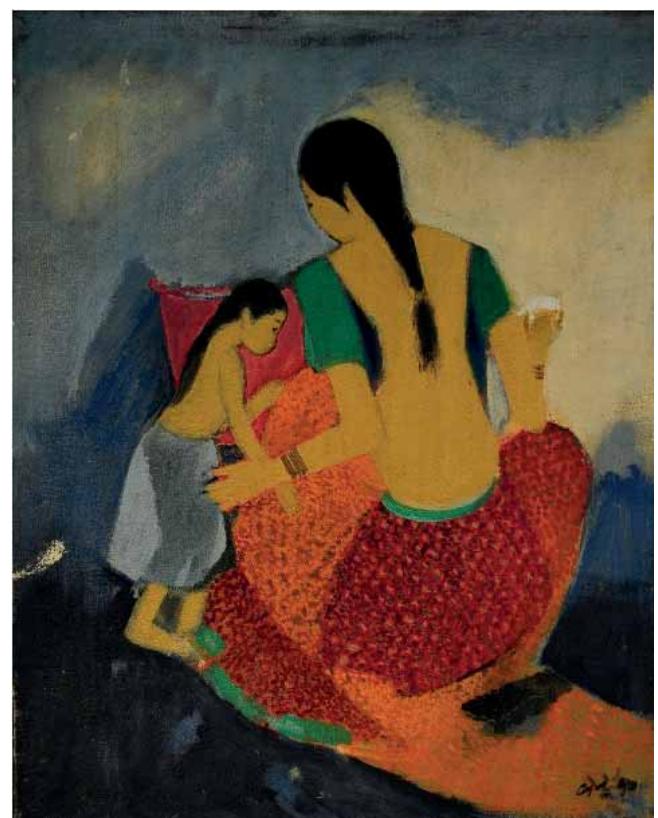

ચિત્રકાર : શ્રી એન. એસ. બેન્ડ્રે ‘માતા અને બાળ’

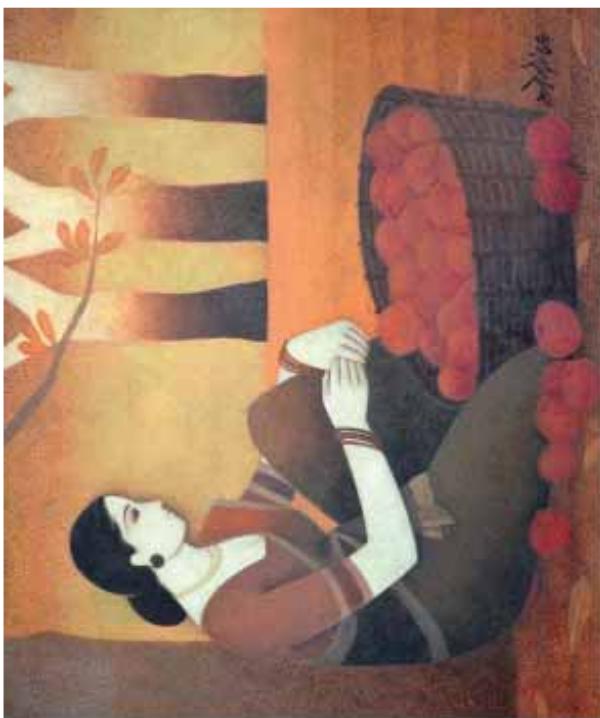

‘બંગાળી સ્વી’

ચિત્રકાર : શ્રી એન. એસ. બેન્ડ્રે

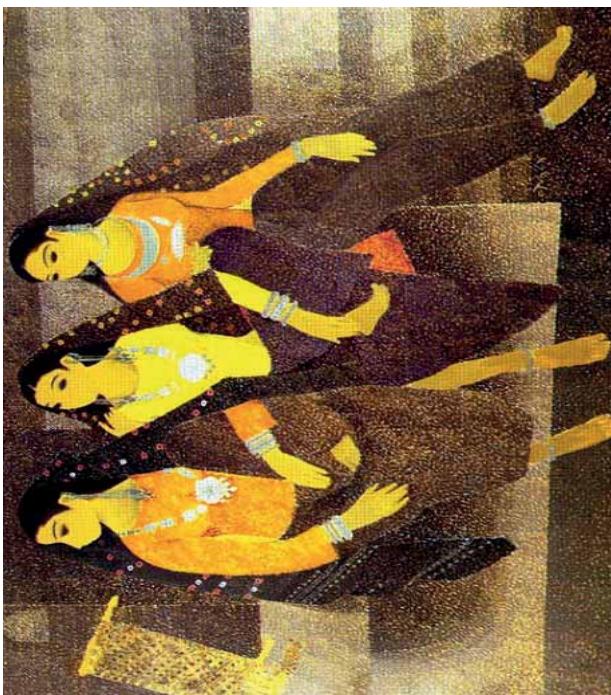
‘અનટાર્ડિશ’

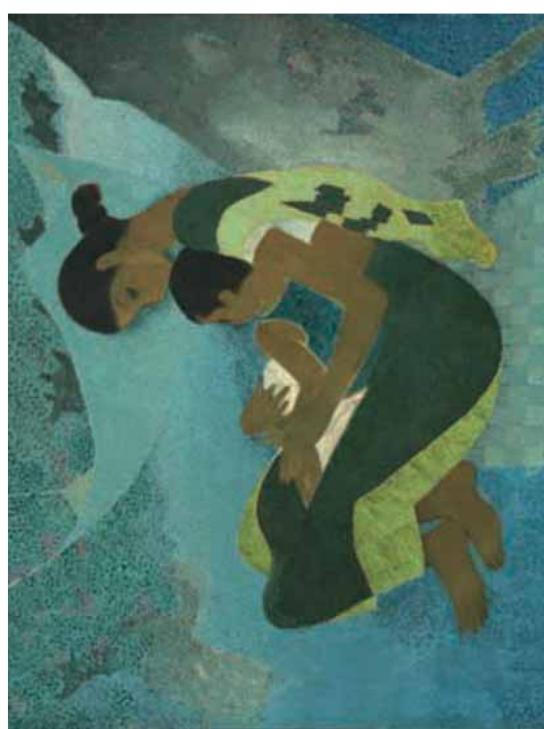
ચિત્રકાર : શ્રી અનિ. એસ. પેટેલ

ચિત્રકાર : શ્રી અનિ. એસ. પેટેલ કમળ વેચનાર સ્વીઓ

ચિત્રકાર : શ્રી અનિ. એસ. પેટેલ, વુમન, શ્રી વુમન,

ચિત્રકાર : શ્રી અનિ. એસ. પેટેલ, માતા અને બાળ,

શ્રી શ્યાવક્ષ ચાવડાનો જન્મ ઈ.સ. 1914માં ગુજરાત રાજ્યના નવસારી શહેરમાં થયો હતો.

તેમણે કલા-શિક્ષકની તાલીમ મુંબઈની સર જે. જે. સ્કૂલ ઓફ આર્ટ્સમાં લીધી. ઈ.સ. 1935માં તેમણે ઉચ્ચ કલાનો ડિપ્લોમા મેળવીને બીજા વર્ષ રતન ટાટા ટ્રસ્ટની સ્કોલરશિપ મેળવી. લંડનની ઘ્યાતનામ સ્લેડ સ્કૂલ ઓફ આર્ટ્સમાં અભ્યાસ કર્યો. ત્યાં તેમણે રેગેલ સાથે અને વ્લારીમીર પોલ્યુનીન પાસે કલાનું શિક્ષણ લીધું. અહીં તેમણે ફાઈન આર્ટ્સનો ડિપ્લોમા મેળવ્યો હતો.

ત્યાર પછી પેરિસની નામાંકિત કલા-એકાડમી દ. બા. ગ્રાન્ડ શોમિયોમાં કલાનો અભ્યાસ કર્યો. વિદેશોના પ્રવાસની સાથે ભારતભરની યાત્રાઓ કરી. ઈ.સ. 1948માં આસામના આદિવાસીઓ વચ્ચે રહીને અભિનવ વિષયોમાં કામ કર્યું હતું. ઈ.સ. 1951માં મલાયા, જાકાર્તા, બાલીનો પ્રવાસ કર્યો તેમજ ઈ.સ. 1955માં યુરોપ જઈ આવ્યા. આવા પ્રવાસ દરમિયાન ચિત્ર-સર્જન ચાલુ રાખ્યું.

તેમણે ભારત ઉપરાંત પેરિસ, લંડન, જુરીય, જાકાર્તા અને સિંગાપોરમાં પોતાનાં પ્રદર્શનો યોજ્યાં. ઈ.સ. 1961માં ન્યૂયૉર્કમાં વન-મેન શો કર્યો. તેમણે ભારતીય સંગીત, નૃત્ય અને શિલ્પની ત્રિવેણી કલા પ્રાપ્ત કરીને પોતાની આગવી ઓળખ, પ્રતિભાઓ તેમણે ઉપસાવી હતી. તેમનાં પત્ની સારાં નૃત્યકાર હતાં તેથી તેમનાં ચિત્રોમાં તેમણે નૃત્યકારની અંગભંગિમા, લય અને

ગતિની રજૂઆત સચોટ રીતે આવેલી છે. ગ્રામગૃહિણીની સાદગી, પ્રાણીઓની આકૃતિઓમાં ઓછામાં ઓછી રેખાઓમાં વ્યક્ત કરનાર આ સિદ્ધહસ્ત કલાકારને દુનિયાભરમાં નામના, પ્રશંસા મળી છે. એમનાં ચિત્રોનાં પ્રદર્શનો ભારતમાં અને વિશ્વનાં અનેક શહેરોમાં યોજાયાં છે. તેમના જાણાતા ચિત્રોમાં નર્તકીઓ, રિશ્કાવાળા, પ્રાઇલી, મદારી, કૂકડાઓ, જાવાના ખૂમચાંવાળાઓ, પોર્ટસેલર વગેરે જોવાલાયક છે. એમનું અવસાન ઈ.સ. 1990માં થયું હતું.

ચિત્રકાર : શ્રી શ્યાવક્ષ ચાવડા ‘રીધમ’

चित्रकार : श्री श्यावक्ष चावडा

चित्रकार : श्री श्यावक्ष चावडा 'नृत्य'

चित्रकार : श्री श्यावक्ष चावडा

'भरतनाट्यम्'

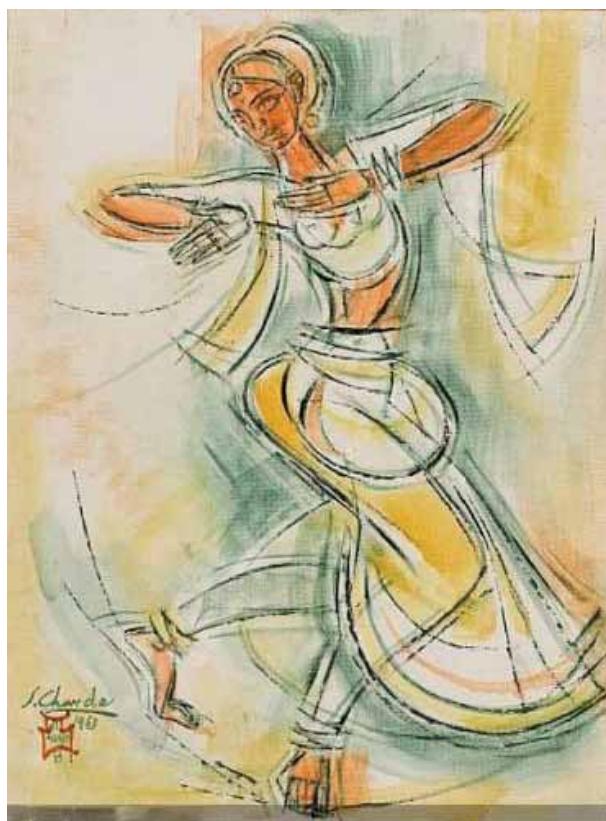

चित्रकार : श्री श्यावक्ष चावडा

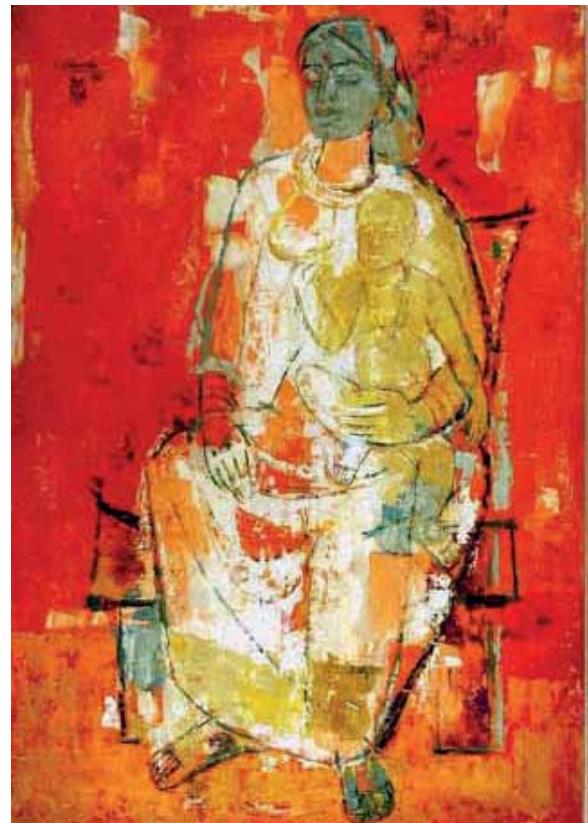
'ताल'

चित्रकार : श्री श्यावक्ष चावडा 'आन्सिंग वुमन'

चित्रकार : श्री श्यावक्ष चावडा
'भरतनाट्यम् नृत्यांगना'

चित्रकार : श्री श्यावक्ष चावडा
'मधर ऐंड चाईल्ड'

શ્રી મકબુલ ફિદા હુસૈનનો જન્મ ઈ.સ. 1916માં મહારાષ્ટ્રમાં સોલાપુરમાં થયો હતો. તેમણે ચિત્રકલાનું જ્ઞાન ઈન્દોર સ્કૂલ ઓફ આર્ટ્સમાંથી મેળવ્યું હતું.

તેઓ વ્યક્તિ ચિત્રો બનાવવા માટે સખત પરિશ્રમ કરતા. ક્યારેક ચાલતા તો ક્યારેક સાઈકલ ઉપર ફરતા. આ કલાકારે પોતાની આગવી છટામાં દોરેલાં ચિત્રોએ તેમને વિશ્વવિભ્યાત બનાવ્યા હતા.

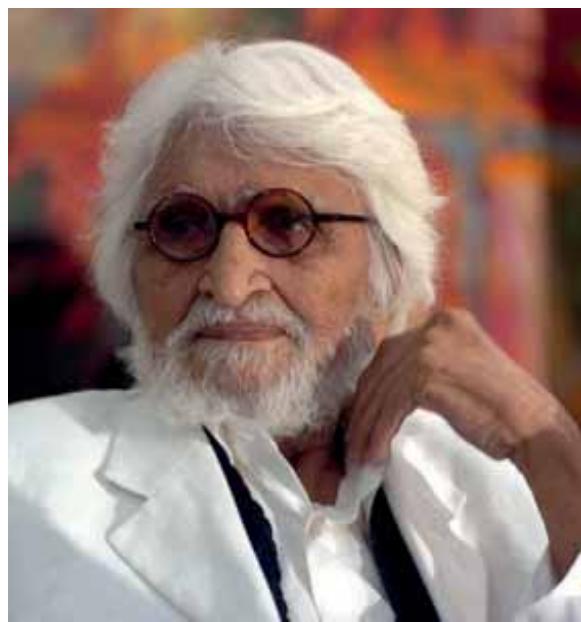
મુંબઈમાં જઈને સિનેમાના બોર્ડ ચિત્રરતા. ચમકદાર રંગો વડે રમકડાં બનાવતા. મેડિકલ કોલેજમાં જઈ માનવોના શરીરની એનોટોમીનો અભ્યાસ કર્યો. મુંબઈની સર જે. જે. સ્કૂલ ઓફ આર્ટ્સમાં કલાના અધ્યાપક તરીકે જોડાયા.

તેમણે ચિત્રના સર્જનમાં ઉત્તોત્તર નવાં ક્ષેત્રોનો ઉપયોગ કર્યો. તેલીરંગો, જળરંગો અને ક્યાંક માત્ર રેખાંકનોમાં પણ સુંદર ચિત્રો બનાવ્યા છે. તેમણે મૂર્ત્ત-અમૂર્ત્ત ચિત્રો ઉપરાંત પોટ્રેટ્સ અને લેન્ડસ્કેપ પણ કર્યા છે. જાહેર ઈમારતોની દીવાલો ઉપર મોઝેક પદ્ધતિથી ભીતચિત્રો કર્યા છે. આ બાબતમાં આકાર અને રંગરચનામાં પોતાની મૌલિકતાઓ સિદ્ધ કરી છે.

ભારતીય ભિનિઅયર ચિત્રશૈલીના રંગ, રેખાઓને સમકાલીન અને અર્વાચીન શૈલીમાં વાપરીને ભારતીય લોકજીવન અને સંસ્કૃતિનાં પ્રતીકોનો અભ્યાસ કર્યો છે, તેથી તેમનાં ચિત્રો લોકભોગ બન્યાં છે. દોડતાં ઘોડાઓ એ એમનાં ચિત્રોનો મુખ્ય વિષય રહ્યો છે. જડી, કાળી રેખાઓ દ્વારા આકૃતિને ઉઠાવ આપે છે, જે તેમનાં ચિત્રોની આગવી ઓળખ છે.

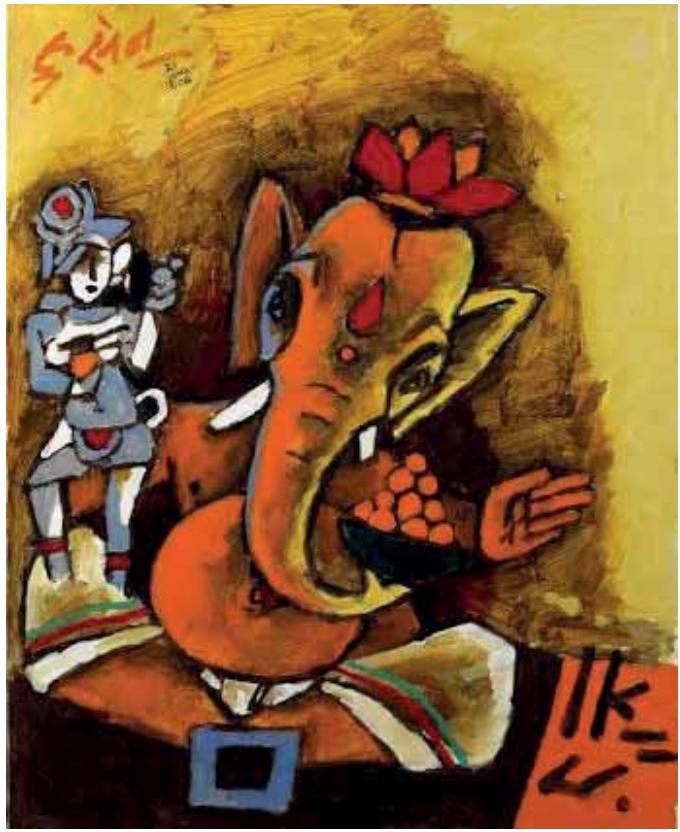
શ્રી મકબુલ ફિદા હુસૈનનાં ચિત્રો ભારતમાં અને વિદેશોમાં અનેક શહેરોમાં પ્રદર્શિત થયાં છે. તેઓ લાંબા સમય સુધી ભારતીય લલિતકલા અકાદમીના સભ્ય રહ્યા.

તેમનાં જાણીતાં ચિત્રોમાં મધર ટેરેસા, વીજા સાથે સરસ્વતી, બુદ્ધ, મેન એન્ડ હોર્સ, સ્નાન, વુમન એટવર્ક, મૂન, ચુંઝિશિયન વગેરે ઉલ્લેખનીય છે. ભારત સરકારે તેમને પદ્મશ્રીનો ઈલ્કાબ આપીને તેમનું ગૌરવ વધાર્યું છે. એમનું અવસાન ઈ.સ. 2011માં થયું હતું.

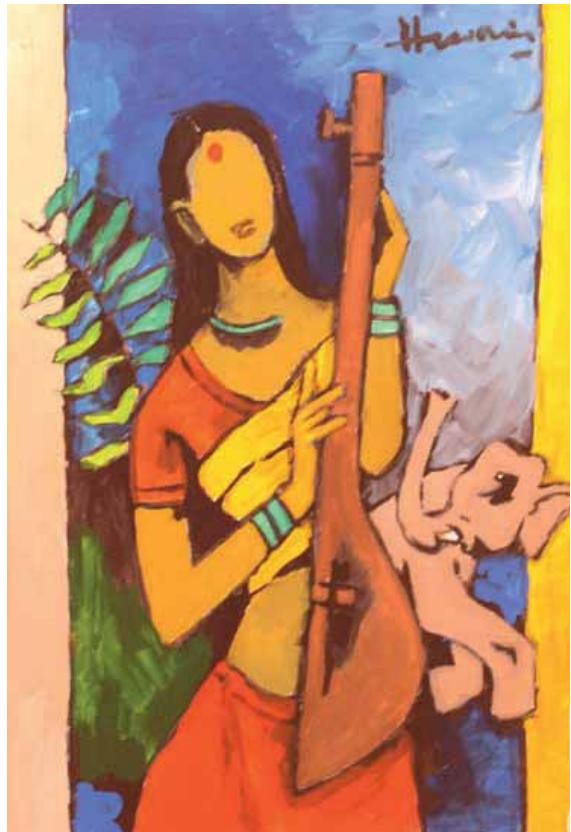

ચિત્રકાર : શ્રી એમ. એફ. હુસૈન

‘દ્રેડિશનલ ઈન્ડીયન ફેસ્ટીવલ’

ચિત્રકાર : શ્રી એમ. એફ. હુસૈન 'ગણેશા'

ચિત્રકાર : શ્રી એમ. એફ. હુસૈન
'વીષા સાથે સરસ્વતી'

'ભુક'

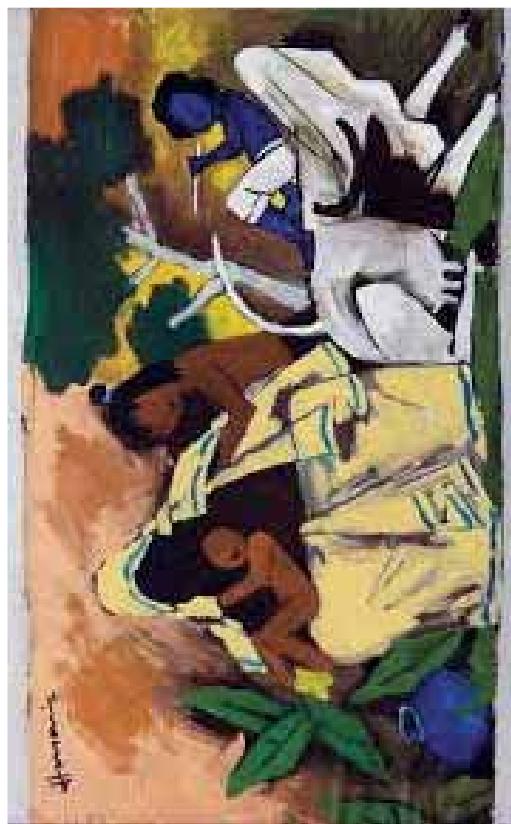

'અનટાર્ડિશ'

ચિત્રકાર : શ્રી એમ. એફ. હુસૈન

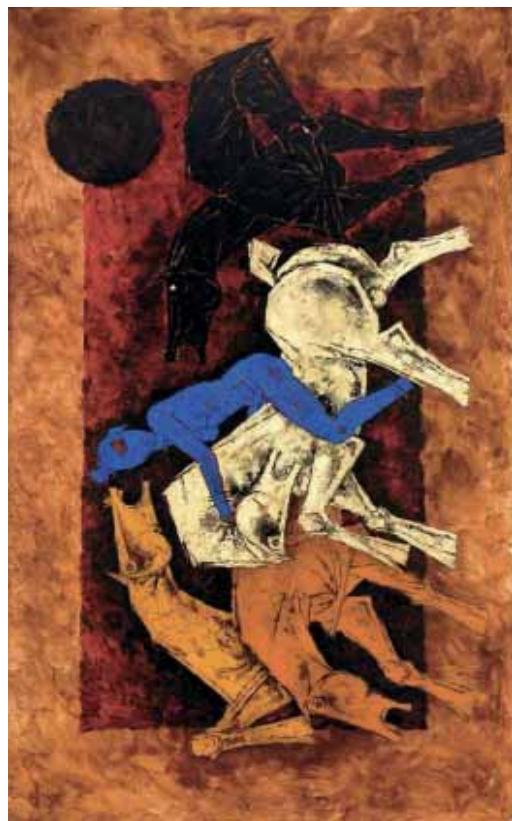
ચિત્રકાર : શ્રી એમ. એક. હુસૈન 'ભગ્ય'

ચિત્રકાર : શ્રી એમ. એક. હુસૈન 'મોક્ષ'

ચિત્રકાર : શ્રી એમ. એક. હુસૈન 'અપરાજિત'

ચિત્રકાર : શ્રી એમ. એક. હુસૈન 'ધૂમ્ક વિથ મુમન'

સ્વાધ્યાય

1. મુદ્દાસર જવાબ આપો :

- (1) શ્રી રાજ રવિ વર્માએ શાના આધારે ચિત્રો તૈયાર કર્યો ?
- (2) શ્રી રાજ રવિ વર્માએ કોની-કોની પાસેથી કલાની તાલીમ લીધી ?
- (3) શ્રી રવીન્દ્રનાથ ટાગોર શા માટે ભારતીય આધુનિક ચિત્રકલાના ભીખ પિતામહ ગણાય છે ?
- (4) શ્રી શ્યાવક્ષ ચાવડાના ચિત્રનાં પ્રદર્શનો ક્યાં-ક્યાં યોજાયાં ?
- (5) શ્રી એન. એસ. બેન્ડ્રેએ કલાનો અભ્યાસ ક્યાં-ક્યાં કર્યો ?
- (6) શ્રી નંદલાલ બોઝે ક્યાં-ક્યાંની દીવાલો પર ચિત્રો કર્યો છે ?
- (7) શ્રી જેમિની રોયે પોતાની ભાવ-સૃષ્ટિને કાગળ પર ઉતારવા ક્યા-ક્યા રંગોનો ઉપયોગ કર્યો હતો ?
- (8) શ્રી જગન્નાથ અહિવાસી ચિત્રકાર ઉપરાંત કઈ-કઈ કલાઓના જાણકાર હતા ?
- (9) શ્રી જગન્નાથ અહિવાસીને લલિતકલા અકાદમીએ કઈ-કઈ ગુફાઓની પ્રતિકૃતિઓ કરવાનું કામ સોંઘું ?
- (10) શ્રી અવનીન્દ્રનાથ ટાગોરે કઈ-કઈ કલાનો જીણવટભર્યો અભ્યાસ કર્યો હતો ?

